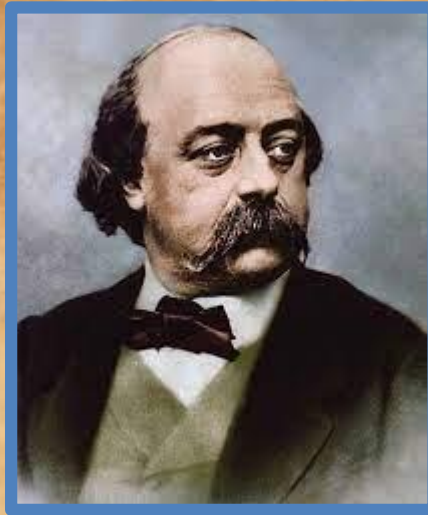
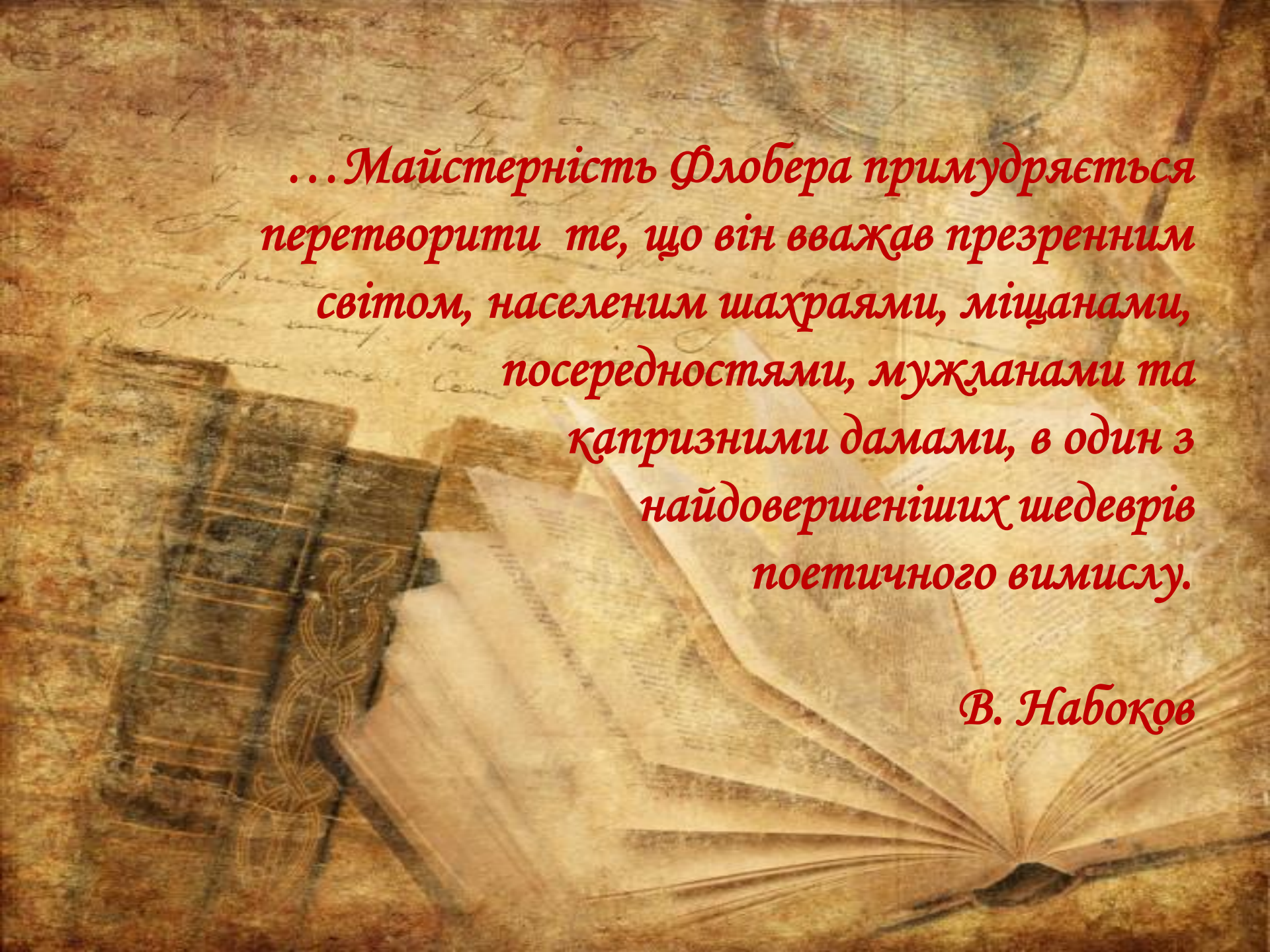

Самітник з Круасе

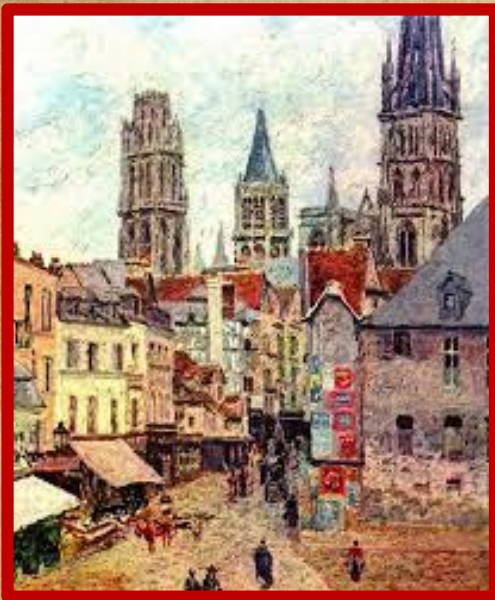
До 200-річчя від народження Гюстава
Флобера

The background is a painting of an open book with aged, yellowed pages. The book is open to a page with faint, illegible handwriting. To the left of the open book, there is a closed book with a dark cover and a decorative gold-colored knot or clasp. The overall style is classical and artistic, with a warm, golden-brown color palette.

... Майстерність Флобера примудряється
перетворити те, що він вважав презреним
світом, населеним шахраями, міщанами,
посередностями, мужланами та
капризними дамами, в один з
найдовіршеніших шедеврів
поетичного вимислу.

В. Набоков

Гюстав Флобер народився 12 грудня 1821 року. Він був третьою дитиною в родині Ахілла Клеофаса Флобера - головного лікаря Руанської клініки. З дитинства Гюстав відзначався експансивністю, багатою уявою та почуттям внутрішньої самотності.

Вид Руану в XIX ст.

Ахілл Клеофас
Флобер

Лікарня в Руані,
де працював і жив
батько Флобера

В 12-річному віці Гюстава віддають до Королівського коледжу, навчання в якому не залишило приємних спогадів, але там він знайомиться з Луї Буйле, майбутнім поетом, дружбу з яким пронесе через усе життя.

Флобер у дитинстві
(1830)

В 1836 році родина Флоберів влітку відпочивала в приморському містечку Трувіль.

Саме тут п'ятнадцятирічний Гюстав закохався в двадцятирічну Елізу Шлезінгер. Це було перше та нещасливе кохання в житті письменника.

Еліза Шлезінгер

Трувіль-сюр-Мер

Юний Флобер

Сум'яття почуттів підштовхнуло Флобера до написання першого романтичного твору “Мемуари безумця”.

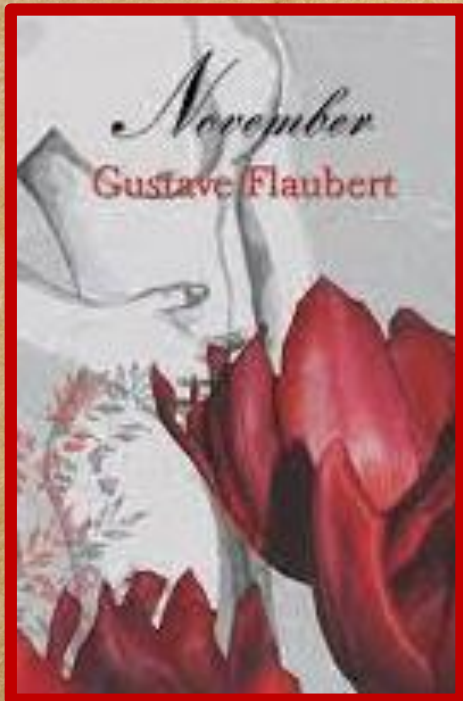

В 19 років він складає екзамени на право вступати до вищого навчального закладу і їде до Парижу вивчати право. Навчання в Паризькому університеті не вабило молодого Флобера. Він нудьгував. З презирством ставився до обмеженості, позерства та буржуазних смаків студентів і викладачів.

Паризький університет

1844 року у Флобера стався раптовий епілептичний напад. Лікарі пояснили це перевтомою і нервовим виснаженням. З часом напади повторювалися. Стало зрозумілим, що подальше навчання неможливе, і Гюстав повертається додому. За три роки навчання він встиг написати повість “Листопад” і звести знайомство з Максимом Дюканом.

Повернувшись з Парижу, Він оселяється в Круасе, в маєтку з 200-річним будинком і павільйоном над річкою, нещодавно придбаному батьком.

Павільйон в Круасе

Флобер в 1844 році

В 1845 році Ахілл Флобер помирає, залишивши значний спадок. Гюставу не треба турбуватися про фінанси, і він вирішує цілком присвятити себе літературі.

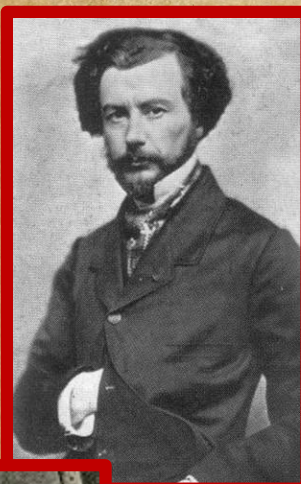
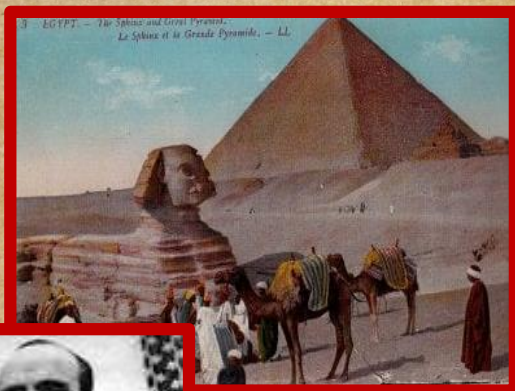
Кабінет Флобера в Круасе

Флобер натхненно працює над третім своїм твором — філософською драмою “Спокуса Святого Антонія” - і завершує її у 1849 році. Він читає її своїм друзям Луї Буле і Максиму Дюкану, але вислуховує нищівну критику і пораду спалити рукопис, та обирати для розробки сюжети з сучасного життя.

Картина Пітера Брейгеля-молодшого (Адського) “Спокуса св. Антонія”, якою надихнувся Флобер під час роботи над драмою.

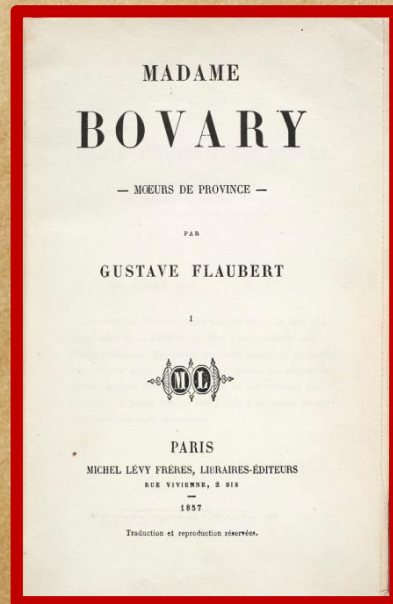
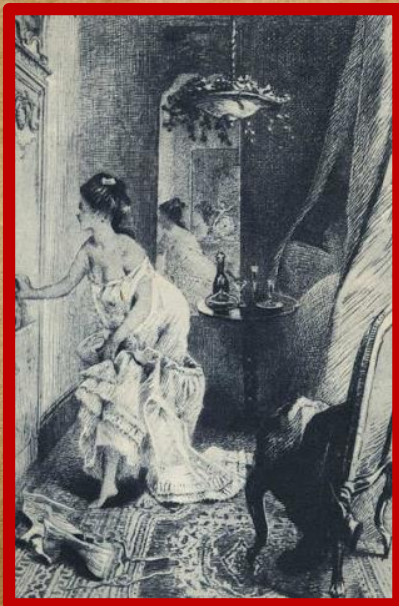
В 1949-51 роках Флобер разом із Максимом Дюканом подорожує на Схід. Вони побували в Єгипті, Єрусалимі, Стамбулі. Дюкан, бувши одним з піонерів французької фотографії, збирав ілюстративний матеріал для своїх нарисів, а Флобер запасався враженнями для майбутніх творів.

Одразу після повернення з подорожі Флобер починає п'ятирічну роботу над "Пані Боварі" – романом, що принесе йому визнання і світову славу. В основі сюжету лежить історія адюльтеру і подальшої загибелі жінки провінційного лікаря – Еми Боварі.

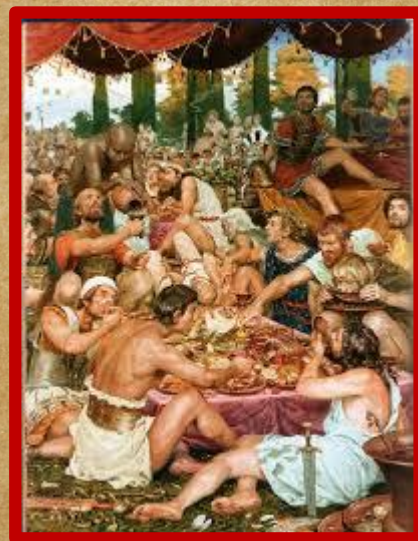
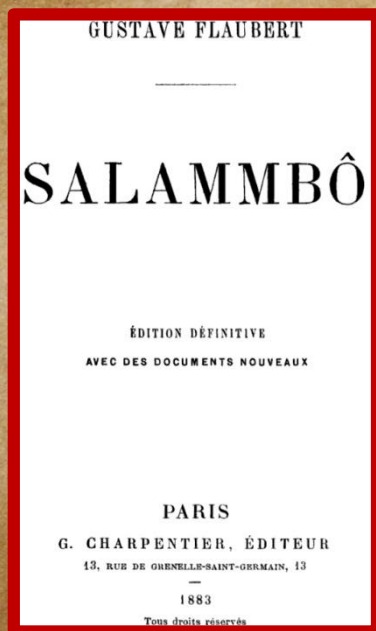

Г. Флобер препарує мадам Боварі.
Карикатура

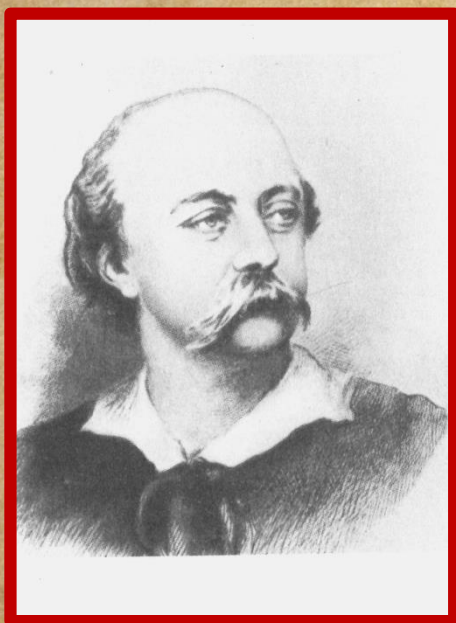
Після журнальної публікації роману в 1856 році, письменника було обвинувачено в аморальності та розпочато судову справу. Але вона закінчилася повним виправданням Флобера. Окремим виданням твір вийшов у 1857 році.

З 1957 по 1862 роки письменник збирає матеріал для другого свого роману – “Саламбо” , з історії Карфагену. Він перечитав більше 500 книжок античних авторів, труди істориків, вивчав археологічні дослідження. Здійснив у 1858 році подорож до Тунісу. Екзотична тематика, яскравість описів, захоплюючий сюжет були високо оцінені читачами. Захоплені відгуки на роман залишили В. Гюго, Леконт де Ліль, Г. Берліоз.

Ілюстрації до твору

Третій роман, “Виховання почуттів” був надрукований в 1869 році, але був зустрічений критикою і читачами прохолодно. В основу книги покладені спогади Флобера про юнацьке кохання до Елізи Шлезінгер. Це найбільш особиста книга Флобера, де на тлі сучасного суспільного життя зображене формування провінційного молодого чоловіка Фредеріка Моро.

В 1874 році Флобер завершує третю редакцію своєї містико-філософської драми “Спокуса святого Антонія”, над якою працював майже все життя, починаючи з середини 40-х років. Це найбільш недооцінене творіння великого стиліста.

М. Грюневальд
“Спокуса св.
Антонія”

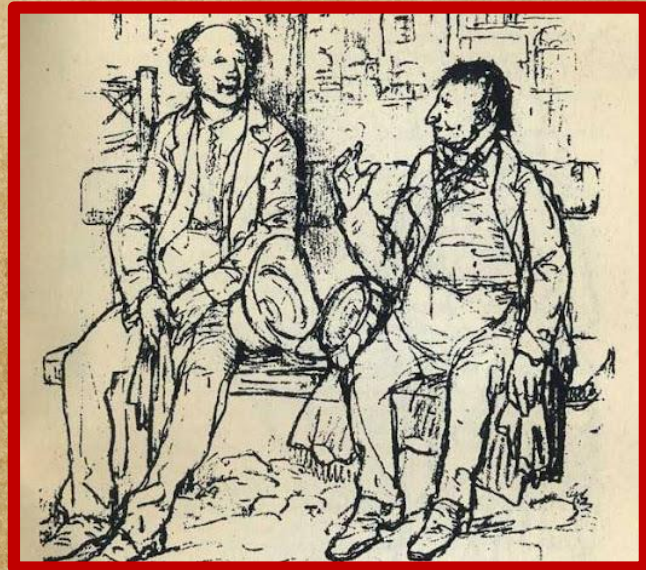
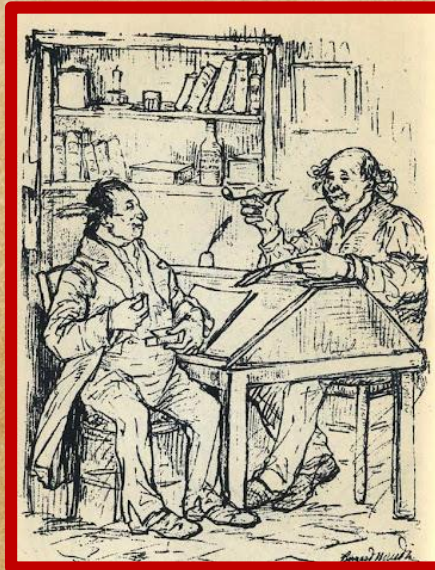
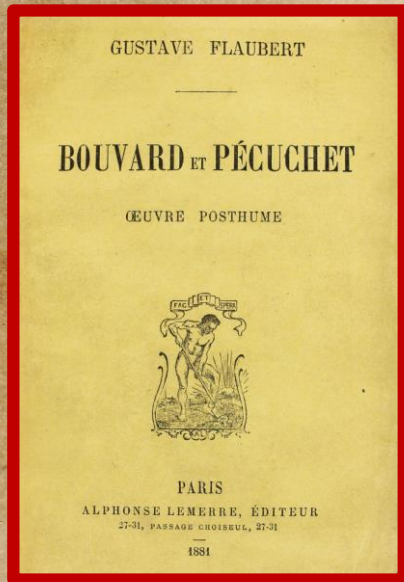
І. Босх “Спокуса
св. Антонія”

В 1977 році побачили світ три шедеври письменника – невеличкі повісті “Легенда про Св. Юліана Милосердного”, “Проста душа” та “Іродіада”, які дістали високу оцінку друзів письменника. Іван Тургенєв в захваті переклав дві повісті російською мовою і надзвичайно тим пишався.

Альфонс Доде,
Гюстав Флобер,
Еміль Золя та
Іван Тургенєв

Дев'ять останніх років життя Г.Флобер працював над своїм улюбленим дітищем, сатиричним романом, що залишився незакінченим - "Бувар і Пекюше" (1872 – 1880). "Я виригну на сучасників всю огиду, яку вони мені вселяють.." - казав письменник. Ця книга стала апофеозом нікчемності, хвалою вульгарності і посередності.

Герої роману, два переписувачі, Бувар і Пекюше, отримавши спадок, купують ферму та послідовно захоплюються сільським господарством, медициною, хімією, геологією, політикою. Але в усіх починаннях терплять крах.

Останній твір Флобера не був оцінений сучасниками, і тільки в ХХ сторіччі зайняв належне місце.

Помер Гюстав Флобер
раптово 8 травня 1880 року
від інсульту в віці 58 років.
Похований в Руані.

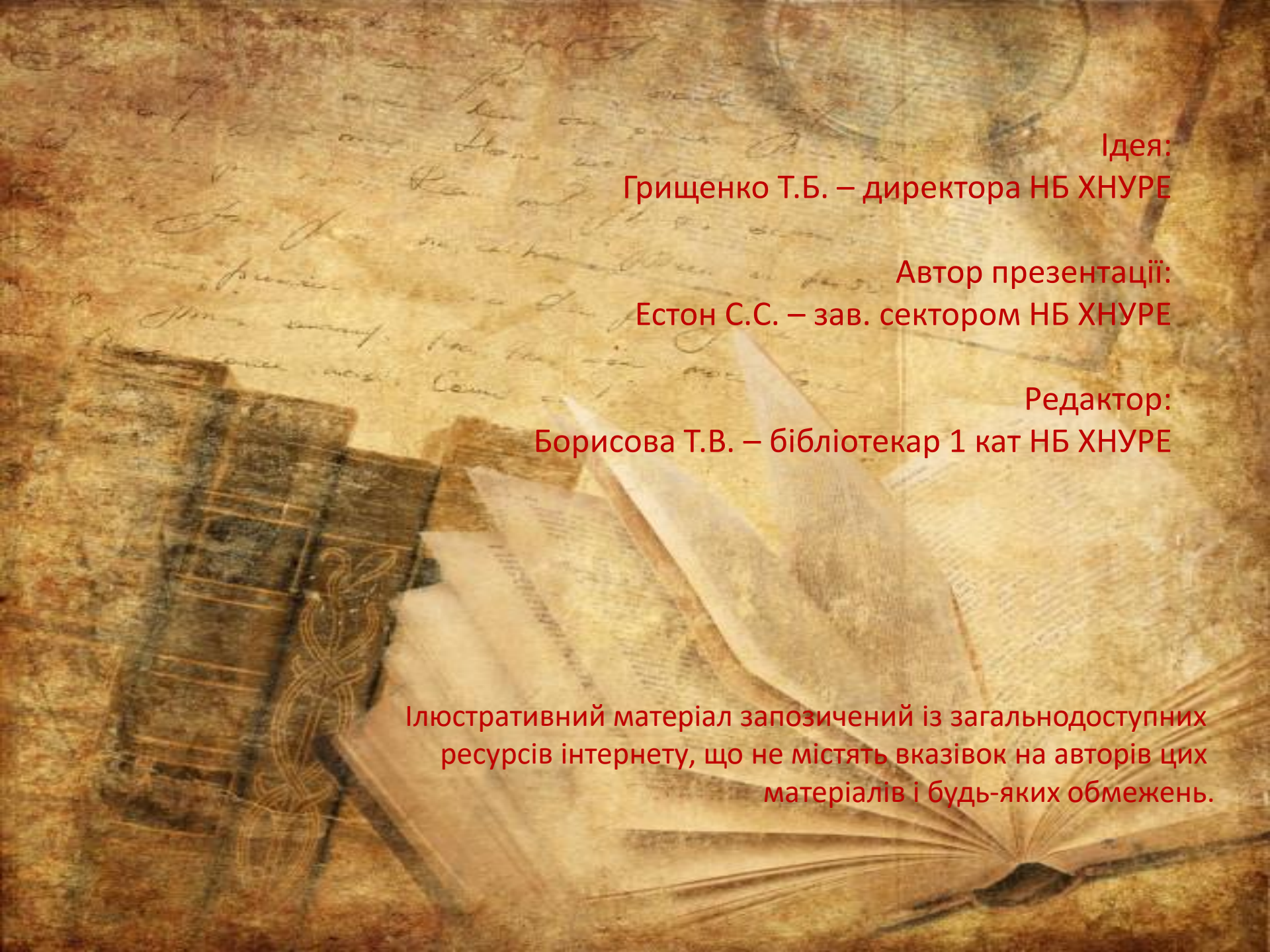
Могила Флобера

Пам'ятник
в Трівелі

*...без Флобера не було б Марселя Пруста
у Франції і Джеймса Джойса в Ірландії.
Чехов в Росії теж не був би повною мірою Чеховим.
Такий значний літературний вплив Флобера.*

В. Набоков

Ідея:
Грищенко Т.Б. – директора НБ ХНУРЕ

Автор презентації:
Естон С.С. – зав. сектором НБ ХНУРЕ

Редактор:
Борисова Т.В. – бібліотекар 1 кат НБ ХНУРЕ

Ілюстративний матеріал запозичений із загальнодоступних ресурсів інтернету, що не містять вказівок на авторів цих матеріалів і будь-яких обмежень.